

מ"ת 71073/01/24 - מדינת ישראל נגד מחמוד ابو אלקעאן

בית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו

מ"ת 24-01-71073 מדינת ישראל נ' ابو אלקעאן (עוצר)

לפני כבוד השופט שמואל מלמד

מדינת ישראל

עו"ב"כ עוז צופיה טיען

המבקש

נגד

המשיב

מחמוד ابو אלקעאן

עו"ב"כ עוז מחמוד נעמנה

החלטה

1. לפניה בקשה לפי סעיף 21 לחוק סדר הדין הפלילי (סמכיות אכיפה-מעצרים), תשנ"ו-1996 (להלן: "חוק המעצרים") למעצרו של המשיב עד לתום ההליכים המשפטיים המתנהלים נגדו במסגרת תיק פלילי 71101-01-24.

כתב האישום:

2. כתב האישום אשר הוגש נגד המשיב ביום 30.1.24 מיחס לו את העבירות:

א. החזקת סם מסוכן שלא כדין ושלא לצריכה עצמית - עבירה לפי סעיפים 7 (א) ו- (ג) רישא לפקודת הסמים (להלן: "**הפקודה**").

ב. החזקת כלים להכנת וצריכת סם מסוכן - עבירה לפי סעיף 10 רישא לפקודה.

3. עובדות כתב האישום הן כדלקמן:

ביום 14.1.24, בשעה 14:30 או בסמוך לכך, החזיק הנאשם בסלון דירת מגוריו, שברחוב הגדור העברי 14 דירה 2, בבית ים (להלן: "**הדירה**"), סמים מסוכנים, בכמות שלא לצריכה עצמית, כשהם מחולקים ל 3 שקיות, שלא כדין וללא היתר מהמנהל, כאמור להלן:

א. סם מסוכן מסוג COCAINE (להלן: "**קוקאין**"), במשקל 485.085 485.085 גרם נטו.

ב. סם מסוכן מסוג קנובס, במשקל 386.26 386.26 גרם נטו.

ג. סם מסוכן מסוג חשיש, במשקל 2.256.49 2.256.49 ק"ג נטו.

בנוסף לסמים המסוכנים החזיק הנאשם בסלון הדירה 2 משקלים דיגיטליים וכן החזיק הנאשם בחדר השינה בדירה, בכיסף מחזון בסך של 5,720 ₪.

טיועוני ב"כ הצדדים:

עמוד 1

4. ב"כ המבוקשת טענה בדיון לפני כי מדובר באירוע בדירת מגורים של אדם שבשלו הדירה נתפסים סמים בכמות גדולה מסווגים שונים.

ב"כ המבוקשת התיחסה לדוחות הפעולה, וטענה כי המשיב שמלם שכירות 4,200 ₪ בחודש לבעל הדירה. הוא היחיד ששלם חשבונות בדירה. ניתן להבחין בדירה שזו דירת יחיד עם מיטה בלבד. ב"כ המבוקשת טענה כי המשיב שינה גרסתו לגבי האנשים שמתגוררים בדירה בתחילת שגר לבד ובהמשך ציין שמות של אנשים. טענה ב"כ המבוקשת כי טענת ב"כ המשיב, שמדובר ברשות הרבים אינה נכונה, המשיב שמלם על הדירה ומתרgorר לבדו, כפי שמוסר בזמןאמת לשוטרים במקום. ב"כ המבוקשת הפנתה לתמונות של הדירה וצינה כי מדובר בדירה קטנה.

5. טען ב"כ המשיב בדיון לפני כי אין ראיות לכואורה בתיק זה, או ראיות המסייעות לצורך ההליך זהה. טען כי בשל הבעיתיות יש צורך בשחרור המשיב. ב"כ המשיב טען כי המשטרה ניגשה לתיבת דואר בבניין משותף, מושכת משם מפתח שפותח את דלת הדירה. טען כי הוא מנה שמודיע מסר למשטרה שיש מפתחות בתיבת הדואר הוא מי שרצה להפليل את המשיב. לטענותו העובדה שהמפתח בתא הדואר מלמד שיש גישות אחרים לדירה. טען כי אף המשיב אומר שיש מפתח אחד שהוא שם בתיבת הדואר והשני אצל שכירים קודמים, מי שלאן בדירה יודע שהמפתח בתיבת הדואר.

ב"כ המשיב טען כי אין מחלוקת שאין ראייה חפכית או טביעה אצבע או DNA. לאור הcpfירה של המשיב הבדיקה של טביעות אצבע מתחייבות, דבר שאין אינדיקציה בתיק אם נעשה. ב"כ המשיב טען כי המשיב לא התנגד לעיכוב או מעצר או חיפוש, לא הכספי, לא שיבש, לא שתק בחקירה. וטען כי הדירה היא סוג של רשות הרבים, טען טענה זו לאור עדות בעל הדירה, שאומרת שביקרה 3 פעמים אחרי שהשכירה, ראתה שם בחורים נוספים שגרים בדירה חזק מהמשיב. لكن ב"כ המשיב טען כי זה סמים שנתקטו ברשות הרבים וכי אין ראייה אחרת. לטענותו חזקת המקום יכולה לקשור כשייש לו חזקה בנסיבות מקום ואין גישה אחרים.

דיון והכרעה:

6. בהתאם להוראות סעיף 21 לחוק המעצרים, מעצרו של הנאשם עד תום ההליכים המשפטיים המתנהלים נגדו בהליך העיקרי תלוי בהתקיימות של שלושה תנאים מצטברים ואלה הם: קיומן של ראיות לכואורה להוכחת האשמה; קיומה של עילת מעצר; היעדר חלופה אשר הולמת את מטרת המעצר תוך פגיעה פחותה בנאשם. במסגרת זו ניתן לבדוק גם את האפשרות להורות על מעצרו של הנאשם בתנאי פיקוח אלקטרוני, או לבדוק חלופות מעצר אחרות. החלטה זו תהיה מיוחד לשאלת קיומן של ראיות לכואורה.

בחינת קיומן של ראיות לכואורה בשלב הדיון בבקשת למעצר עד תום ההליכים אינה בוחנה אם להרשיע הנאשם או לזכותו, אלא בחינת קיומו של פוטנציאלי הרשעה. בוחנה זו נעשית בתחילת של ההליך הפלילי ולא בסופו ומכאן כי עניינה באומדן הסיכוי להרשות על בסיס הערכת הריאות הגולמיות והמכלול הראיתי הלאורי שלו.

לאורך הזמן גובשו בפסקת בית המשפט העליון אמות מידת לבחינת קיומן של ראיות לכואורה בהליך מעצר.

בהתאם לסעיף 21(ב) לחוק המעצרים, בשלב בו מתבקש מעצר הנאשם עד לתום ההליכים נגדו, יבדק בית המשפט האם הריאות הגולמיות שבידי התביעה מקומות סיכוי סביר להוכחת אשמו לאחר קיום הлик הוכחות. בשלב המעצר

נדרש בית המשפט לבחון האם יש בריאות פוטנציאלי להרשעת הנאשם בסתור ההליך המשפטי. למעשה בית המשפט אינו נדרש בשלב זה לעמוד על משקלן של הריאות ומהימנות העדים, בחינה השמורה להליך העיקרי, אלא עליו לבחון האם קיים סיכוי סביר שיעבורו של הריאות הגלומות במהלך המשפט יוביל לביסוס אשמת הנאשם מעיל לספק סביר (ראה בשי'פ 8311/13 אברמוב נ' מדינת ישראל, פסקאות 20-21-19.12.2013). אף ראיות נסיבתיות, נפסק, עשויות לבסס תשתיית לכואורית למעצר עד תום ההליכים, מקום שהן מצטברות לכך מסכת ראייתית רצופה שיש בה פוטנציאלי להרשותה, ושהסבירו הנאשם אינם מחייבים את "התרכיב המפלול" העולה ממנה (בשי'פ 3484/14 מדינת ישראל נ' חימוב (22.5.2014); בשי'פ 898/15 עיז נ' מדינת ישראל (19.2.2015)).

בצד זאת נפסק, כי מקום בו קיים כריסטום של ממש בפוטנציאלי הראייתי הгалום בריאות בשלב הלאורי, על בית המשפט לשקל אם להימנעقلיל מעצר או להסתפק בשחרור הנאשם לחופת מעצר (בשי'פ 2607/10 פיניאן נ' מדינת ישראל, פסקה 13 (18.4.2010); בשי'פ 352/11 ברי נ' מדינת ישראל, פסקאות 7 ו-9 (25.1.2011)).

7. לאחר שבחנתי את חומר הריאות שהוצע לפני ונתתי דעתם לטיעוני באישיות הצדדים, בהתאם לאמות המידה החלות בשלב דיווני זה של הליך המעצר, הגעתו לכל מסקנה כי קיימת תשתיית ראייתית לכואורית המבוססת סיכוי סביר להרשות המשיב בעבירות המוחסנת לו.

אסקור להלן את עיקרי התשתיית הראייתית הלאורית לכתב האישום ולאחר מכן אנקט מסקנות.

א. גרסת המשיב מיום 14.1.24 שעה 21:10 - מסר כי גר בדירהתו בבית ים שברחוב הגדור העברי 14 עם עוד אנשים: אחיו אחמד ויעקב העובד בשוק. מסר כי לא משתמש בסמים וscratches את הדירה. מסר כי הסמים לא שלו ואינו יודע מי שם לו את זה בביתו. מסר כי אחיו אינו משתמש בסמים ויעקב כן משתמש. נתן לשוטר את הטלפון של יעקב ושל אחיו. לגבי המזומנים שנפתח בדירה טען כי הכספי שייר לו. מסר כי כשהגיע לדירה בשבת לא היה אף אחד ולא ראה את השקיות.

ב. הודעתו של המשיב מיום 17.1.24 שעה 12:14 - מסר כי אין קשור לסמים ואין יודע איך הגיעו. מסר כי הכספי שנמצא שייר לו אבל אינו יודע איך הגיעו הסמים. מסר כי הדירה על חוזה על שמו ולדירה מפתח אחד שתמיד נמצא בתיבת הדואר. מסר כי השוכר הקודם לא הספיק להביא לו את המפתח הנוסף של הדירה. מסר כי אין מצב שימצאו דנא שלו על הסמים. לא ראה את שקיית הסמים הקודם לכך. מסר כי הגיע בנסיבות שבת מאוחר וישב ליד הטלויזיה קצת ואז הלה לישון ולא שם לב לשקיית סמים.

ג. גרסת המשיב בהודעתו מיום 23.1.24 שעה 10:19 - מסר כי לא מדובר ביעקב שהוא בעימות. זה לא היעקב שחי אצלו בדירה. מסר כי לא יודע איפה אותו יעקב נמצא. מסר כי לדירה יש רק מפתח אחד ו"תמיד שמים את המפתח בדואר". מסר כי אין קשור לסמים ולא יודע איך הגיעו לדירה. מסר כי לא ראה אותם. וחזר על הגרסה "זה לא שלי בכלל, אם יש לי סמים מה יש לי לעשות במקרה אני לא משתמש בזה ולא סמים לא אלכוהול לא משתמש בכלל". מסר כי מפתחות הדירה תמיד נמצא בדואר ואני יודע מי נכנס אחרון לדירה. מסר כי "מי שמכיר יודע שהוא בדואר מדברים אותי ונכנסים באישור שלי". מסר כי הבין מבعلي הדירה כי גם לדיר הקודם יש מפתח לדירה.

ד. עימות בין המשיב ליעקב אברהם מיום 23.1.24 שעה 09:00 - המשיב אומר כי לא ייעקב זה הוא היעקב

שמסר בהודעה הקודמת כי גר עימיו בדירה שבה נתפסו הסמים. המשיב מסר כי הייעקב שמלו מתבצע העימות מעולם לא היה בדירת המשיב שבעיר בת ים.

ה. דוח פעולה של רס"ר רצג טל מיום 14.1.24 שעה 20:00 - מסר כי הגיע לדירה יחד עם כלב מוסמן לאייתור סם. הכלב הופעל ברחבי הדירה ואז בעקבות סימון הכלב נתפסו: חומר חדש כMRI חואנה במשקל 363 גרם, חומר חדש כחשיש במשקל 2.300 גרם ברוטו. וחומר החשוד כקוקאין במשקל 515 גרם ברוטו. וככסף מזומן בסך 5,000 ₪. מסר כי לא בא במגע עם הריאות שננתפסו ואיןו חלק משרשת הסם.

ו. דוח פעולה של סמ"ר עידו וידל מיום 14.1.24 שעה 20:30 - צוין כי היה חלק מצאות בילוש על אזרחית וצפת על השביל המוביל לכינסה לבניין מספר 14. בשעה 15:30 קיבל בקשר דיווח כי המשיב יצא מהבניין. צפה במשיב יוצאה מהabilia ולאחר מכן נעצר המשיב ע"י שותפיו. כי לאחר החיפוש סייע בהעברת המשיב בניידת הבילוש אל תא המעבר בתחנת לב ת"א.

ז. דוח פעולה מאות סמ"ר ליאור קיסילבץ מיום 14.1.24 שעה 10:19 - מסר כי הגיע לזירה לאחר שנמסר לו שהמשיב בשליטה. בכניסה לדירה ביצע סריקה לשולול נוכחות נוספת והודיע למשיב על צו החיפוש זיכויתו. המשיב ביקש שגיסו יהיה נכון עד בעת החיפוש. ברגע שגיסו של המשיב הגיע וכן כלבן, החל החיפוש. מסר כי הכלב סימן שקיית שהיא מונחת בסלון לצד הספה וסימן על מגירה בשידה אשר הייתה בחדר השינה. מסר כי בשקיית שהכלב סימן, הוא מצא שלוש שקיות נוספות. בשקיית הראשונה היה חומר חדש כMRI חואנה אשר מחולק לשקיות שkopot ושמיוטות חילוקה. בשקיית השנייה היו פלוטות של חומר חדש כסם מסוג קוקאין.

מסר כי החזר כל חומר לשקיות שלו וכן את כל שלושת השקיות חוזרת לשקיות הגדולה. והחזיק הכלול ברשותו במהלך החיפוש עד הגעתו לתחנה.

מסר כי בחדר השינה בשידה אשר סימן הכלבמצא סכום כסף המוחזק בגומייה, ובפני המשיב נספרו 5,720 ₪. בנוסף נתפסו שני משקלים דיגיטליים, אשר היו בMagnitude במזנון מתחת לטלוויזיה. וכן מסמכים המקשרים את המשיב לדירה.

ח. דוח פעולה של רס"ר אביתר רצון מיום 14.1.24 שעה 19:00 - מסר כי היה עם לירן רוזן, עידו וידל וליאור קיסילבץ. במהלך שמרתו בילוש. התמקד בתצפית המשקיפה מול כתובתו של המשיב. בהמשך כשהמשיב יצא מהכתובות הודיע לו על צו החיפוש ואז **"מיד הנ"ל אמר 'אני גור ב-חוורה'... שאלתי אותו אם יש לו מפתח של בית זהה השיב בשלילה"**. המשיב הוביל לכינסה לבניין, אמר כי אינו גור פה. בسرיקה בתיבת הדואר של דירה מס' 2 הובכן צורך עם 2 מפתחות. כשהמשיב השיב כי **"לא יודע"**. בבדיקה המפתח נפתחה דירה 2. כשןשאל המשיב בשנית של מי הדירה, השיב **"שלוי"**, השיב **"אני גור בלבד"**. הוזג למשיב צו החיפוש והמשיב ביקש לזמן את גיסו שהיה עד לחיפוש. לאחר כ 20 דקות כשהגענו הכלבן וגיסו של המשיב החל חיפוש. הכלבן סימן לעבר שקיית שהיא הייתה בסלון. בתוכה סמים מסוימים אשר נתפסו ע"י שוטר בשם ליאור. בהמשך בוצע חיפוש ברכב וקטנווע ולא נתפס דבר. לאחר מכן נתפסו 2 טל"ס מהדירה.

ט. דוח פעולה של סמ"ר עידו וידל מיום 25.1.24 שעה 14:35 - מסר כי בהיותו צוות בילוש על אזרחית הגיע לכתובת האירוע. הוציא מהמערכת את פרטייה של בעלת הדירה והתקשר אליה לניד. מסר כי לטלפון הניד השיב בנה של

בעלת הדירה שבמישר הגיע לדירה ופתח לצוות הבילוש את הדלת. מוסר הדוח ציון כי צילם את הדירה וצילם את מקומות תפיסת הסמים.

. העתק חובן ארנונה שניתי לתקופה 31.12.24 - 1.11.23 - חובן מקורי רשום על שם המшиб שם לקוח הנכס שברחוב הגדור העברי 14/2 בת ים.

יא. הודהה אדר אברהם מיום 15.01.24 שעיה 17.12 - מספרת שהחתמה על חוזה מול המшиб. לטענתה באו אמר להתגורר לבדוק בדירה. שהייתה בדירה ראתה מספר בחורים.

8. לאחר עיון בתיק החקירה ולאחר ששמעתי את טענות הצדדים אני מוצא לקבוע כי קיימות ראיות לכואורה בעניינו של המшиб. מדובר בתיק פשוט במסגרתו בעקבות צו חיפוש נתפסו סמים בדירה שהייתה בחזקת המшиб בכמות גדולה מאוד כאמור בכתב האישום. תפיסת הסם בדירה בה מתגורר המшиб לבדו על עצמה היא ראהה לכואורה להחזקת הסמים ע"י המшиб. על מנת להטיל ספק בראיות לכואורה על המшиб להטיל ספק בהחזקת הסם ע"י המшиб. טענת המшиб היא, כי הדירה הייתה ברשות הרבים ולכן לא ניתן לקשור את הסם למшиб בהכרח. אולם, הטלת הספק לא יכולה להסתמך על טענות כליליות נעדכנות ביטוס ראייתי בתיק החקירה או העדר קיומן של ראיות שモבאות ע"י המшиб. העובדה שהמשיב טוען טענות מסוימות אין בה די. יש צורך בביטוס טענות בראיות.

9. במקרה הנוכחי המשיב לא הציג ולא הביא ولو בدل ראייה לתומכת בගרסתו. טענתו כאמור, היא שהדירה הייתה ברשות הרבים. לצורך כך טען המשיב מספר טיעונים התומכים בטענתו. ראשית, הדירה הושכלה לאחרים ונוטרו בה חפציהם שלהם. שנית, מפתח הדירה היה בתיבת הדואר, מכון למדים שהייתה רשות כניסה לכל דכפין. שלישיית, יש דירות נוספים המתגוררים בדירה, כשהוא מוסר שמות של אחיו ואדם נוסף, חזוק לכך טען המשיב, בהודעת המשכירה שראתה אנשים נוספים בדירה.

10. שלושת הטעונים לא הוכחו כיווצים ספקסביר בהעדר ביטוס עובדתית התומן בטיעונים. אין ספק כי המשיב החזיק בדירה במועד הרלוונטי לאישום. מכוח חוזה שכירות, תשלום החשבונות של הדירה, והימצאותו במקום. הטענה הראשונה, לפיה הדירה הושכלה לאחרים ונוטרו בה חפציהם. היא טענה שאינה מבססת את השיקות בסם לאחרים. המשיב קיבל את הדירה לידי בחודש ספטמבר 2010.07.23 כשהחיפה בדירתו נערך ביום 24.01.14. המקומות בהם נמצא הסמים על פי דוח הפעולה והタルומים הם אינם מקומות חבויים. בנסיבות אלו אין שום הגיון בדברי המשיב לפיו ניתן כי נוטרו חפציהם בניהם הסמים מהדיירים הקודמים.

11. טענה נוספת היא, כי המפתח והשאר בתיבת הדואר שהוא מקום ציבורי ולכן ניתן כי הסמים הוכנסו לדירה שלא בידיעת המשיב. טענה זו אין בדעתו לקבל. מי שם את המפתח בתיבת הדואר הוא המשיב עצמו. (עלפי הגרסאות בתיק) הוא שתי מפתחות אחד אצל המשיב ואחד אצל השוכר הקודם שהוא עת בczpon) המשיב הוא ששלט על המפתח. המשיב התכחש בתחילת מגוריו במקום (דו"ח פולוה 14.01.24 מאות אביתר רצון). המשיב טוען כי הוא מתגורר בחורה. הוא נשאל האם יש לו מפתח של הדירה והшиб בשלילה. השוטר שסרק את תיבות הדואר מצא את המפתח. לאחר הכניסה לדירה המשיב טוען כי הוא זה שמתגורר בדירה לבדו. הטענה כי

מיشهו שם את הסם נוכח הימצאות המפתח בתיבת הדואר היא טענה שאינה נסמכת בריאות. המשיב בעצמו בהודעה אמר שהגיע ערבית קודם לכן לדירה. טרם יציאתו מהדירה התמקמה תכפיה על הדירה והשוטרים נכנסו לפעולה רק לאחר יציאת המשיב מהדירה. בנסיבות אלו, לא ברור כיצד טענת המשיב מתבססת על מההו האוחז בצדקה כל שהוא ראה צו או אחרת, אלא מדובר בטענה שהופרחה לחיל האויר ללא שיש לה אחיזה ראייתית. לא ניתן להסתמך עליה במצב הראייתי בתיק, שכן היא אינה סותרת את ההחזקה הבלעדית של המשיב את הדירה.

12. הטענה השלישית היא טענה שיש דירים נוספים המתגוררים בדירה, המשיב מסר שניים אחרים שהתגוררו בדירה אחיו ואדם בשם יעקב. המשיב מסר טלפונים של השנים. אחיו של המשיב לא אוטר, לגבי האדם الآخر טען המשיב כי שמו יעקב הוא מסר את הטלפון שלו למשטרת. האדם שפרטיו מסר המשיב אוטר והובא לחקירה. אותו אדם מסר כי הוא אינו מכיר את המשיב והמשיב מסר כי לא מדובר באותו אדם. בנסיבות האמורות ניתן לומר כי טענות המשיב לגבי אנשים נוספים המתגוררים בדירה אינם הפנה המשיב לא הוכחו. ראוי לציין, כי טענות על הכנסת הסם ע"י אחרים בנסיבות הראייתיות בתיק היא על שכמו של המשיב. הראיות מלמדות כי הדירה הייתה בחזקת המשיב. ברור כי כמו בכל דירה יש מבקרים שונים שמתארחים אצל המחזיק בנכיס, אולם הותרת חפציהם בכמות הסם שנתפסה אינם דבר של מה בכך יכול להוות מבקר מבלי שהמחזיק צוין כי שקיית אחת נמצאה "מנחת בסלון לצד הספה" השקית השנייה הייתה "במגירה בשידה בחדר השינה" שהכילה 3 שקיות סם שונות. מתיאור מציאות הסם ניתן ללמוד כי לא היה קושי למצוא את הסם וחזקת כי המתגורר בדירה היה צריך להיות מודע לקיום הסם עת שהה בבית, לו והשאר ע"י אחר.

13. סוף דבר, אני קובע, אפוא, כי קיימות ראיות לכואורה המבוססות סיכוי סביר להרשעתו של המשיב בעבירות המียวחות לו בכתב האישום, עילת המutzer היא סטטוטורית נוכח העובדה כי מדובר בעבירות סמים, כמיות הסם וסוגי הסם המלמדים על מסוכנות המשיב ובהתחשב בכך הרי שמתקיימת עילת מעוצר.

ניתנה היום, ט"ו אדר ב' תשפ"ד, 25 מרץ 2024, בנסיבות הצדדים.

שמעאל מלמד, שופט